

۵۷. امضای پروردگار در کتاب مقدس

کتاب مقدس کتاب خیلی عجیبی میباشد. بعضیها ادعاهای غیر قابل وصفی در آن باره میکنند. معتقدین به کتاب مقدس میگویند که کلام خداوند است. میلیونها نفر شکنجه های هولناکی را تحمل کردند چون به آن کتاب اعتقاد داشتند. میلیونها نفر دیگر حاضرند جان خود را در راه آن کتاب فدا کنند. امروز میخواهیم آن کتاب را کمی بیازمائیم. آیا این کتاب توسط مردم فانی نوشته شد؟ البته نویسنده یا کاتب انسان نوع بشر بوده. بله، انسانها تعالیم آن را بخط در آوردند ولی مرثده آن از کجاست؟ آیا شامل تفکرات انسان راجع به خداست، یا الهامات خدا به انسان؟ در پاسخ این سوالات دو آیه را برایتان میخوانیم: «همه چیز را تحقیق کنید و آنچه نیکو است متمسک باشید.» (اول تسالونیکیان ۵: ۲۱). آیا این نصیحت معقولی نیست؟ آیه دوم دعوتیست از خداوند که «بحث و جدل من با شما این است: اگر چه لکه های گناهانتان به سرخی خون است، اما من آنها را مانند پشم پاک می کنم و شما را همچون برف سفید می سازم!» (اشعیا ۱: ۱۸).

در عرض هفتاد و پنج سال گذشته نامه های بسیاری به من نوشته شده اند. هر وقت نامه ای بدستم میرسد اولین کاری که موردم علاقه من است آن است که ببینم نویسنده یا فرستنده کیست. امضای او برایم مهم است. آیا نویسنده، دوست یا شخص غریبه ایست؟ اگر خدا عارف کتاب مقدس میباشد، پس امضا یا دلیل آن کجا پیدا میشود؟ اگر امضای خدا در آن نباشد پس دلیل نویسنده آن چیست؟ اگر امضا

کرده باشد، چه شکلی دارد؟

در یکی از برنامه های گذشته گفتیم که انسان دارای چهار صفت میباشد — روحانی، فکری، جسمی، و اجتماعی. تمام این چهار صفت در یک جسم جمع شده اند. هیچ کدام را نمیتوان از شخص جدا کرد. اگر یکی را از او جدا کنیم شخص نابود میشود. انسان در سه محوطه زندگی میکند طول و عرض و بلندی - و از ورای آنها نمیتواند خارج شود. دو قامت دیگر هم هست - زمان و فضا. خدا قابلیت های انسان را میداند و همچنین از محدودیتهای بشر نیز واقف است. خداوند محدود به هیچ چیزی نیست. وی صاحب زمان و فضاست. و خداوند الوهیتش را ورای این صفات ثابت میکند تا بآنجا که خارج از قدرت تعقل بشری است خود را به ما نشان میدهد.

خداوند چه ادعائی میکند؟ توسط اشعیا نبی میفرماید: «تنها من خدا هستم و کسی دیگر مانند من نیست که بتواند به شما بگوید در آینده چه رخ خواهد داد. آنچه بگویم واقع خواهد شد و هر چه اراده کنم به انجام خواهد رسید.» (اشعیا ۴۶:۱۰ و ۹) برای شناساندن انسان از خود، خداوند ورای وضع جسمی بشر دلیل می آورد.

تکرار نموده میفرماید: «چه کسی می تواند کارهایی را که من کرده ام انجام بدهد و یا آنچه را که در آینده رخ خواهد داد از اول تا آخر پیشگویی کند؟ ای قوم من نترسید، چون آنچه را که می بایست رخ دهد از اول به شما خبر دادم و

شما شاهدان من هستید. آیا غیر از من خدای دیگری هست؟ (اشعیا ۴۴:۷ و ۸). آیا دیگران قادر بچنین عملی هستند؟

خدا ادامه داده این سؤال را میکند: «بگذارید خدایان قومهای دیگر بیایند و قویترین دلایل خود را ارائه دهند! بگذارید آنچه را در گذشته اتفاق افتاده برای ما شرح دهند. بگذارید از آینده به ما خبر دهند و پیشگویی کنند تا بدانیم چه پیش خواهد آمد. بلی، اگر آنها واقعاً خدا هستند بگذارید بگویند که چه اتفاقاتی بعد از این خواهد افتاد. بگذارید معجزه ای بکنند که از دیدنش حیران شویم.» (اشعیا ۴۱:۲۱-۲۳).

با این شواهد متوجه شدید که چگونه خداوند الهامات خود را امضا میکند با پیشگویی ها توأم است. اقتدار پیشگوئی فقط در دست خداوند است و لا غیر. در کتاب مقدس خداوند رسولان خود را الهام داد تا وقایع آینده را پیشگوئی نمایند. نبوت با تاریخ توأم میباشد. نبوت تاریخیست که قبل از وقوع نوشته میشود. خداوند دلیلی غیر قابل تغییر و تبدیل و تعویض به نوع بشر رسانده است. دلیلی که با گذشت زمان محکمتر و ثابت تر میشود.

در قرنهای گذشته شهرهای بزرگ و مشهور که اکنون به تلهای گوناگون تبدیل شده اند بر دنیا ریاست میکردند. مصر، سوریه، فدیقیان، عربستان، صور، سیدون. فلسطین، بابل، آشور، نینوی، یهودا، روم و بسیاری از شهرها و ملت‌های دیگری را میتوان نام برد. اگر چه از بین برده شدند، امروز آثارشان دلیل بر صداقت

پیشگوئیهای رسولان خدا هستند. افرادی در ۳۳۰۰ سال پیش مشهوریت جهانی داشتند که امروز درستی نبوت‌های انبیا را بثبوت میرسانند. پطرس رسول اظهار میدارد که نبوت از دیدن یا شاهد بودن مهمتر است. او میفرماید: «پس ملاحظه می کنید که ما آنچه را که انبیا گفته اند، به چشم دیده و ثابت کرده ایم که گفتار آنان حقیقت دارد. . . این را بدانید که هیچ یک از پیشگویی های کتاب آسمانی، از فکر خود انبیا تراوش نکرده، بلکه روح القدس در وجود این مردان خدا قرار میگرفت و حقیقت را به ایشان عطا میکرد تا بازگو نمایند.» (دوم پطرس ۱: ۱۹ و ۲۱).

در مورد وقایع و تاریخ گذشته بحثی نداریم. آثار شهرها و مراکز حکومت و بزرگی کشورها مورد قبول همه میباشند. خدا را شکر که از خرابه های کشورهای مذکور که در خاور میانه موجود است روزیروز دلایل بی سابقه ای با دست باستانشناسان آشکار میکند که درستی نبوت‌های کتاب مقدس را باثبات میرسانند. در برنامه بعدی بعضی از این شهرها و نبوت‌هایی که راجع به آنها در زمان اقبالشان شده و کلمه به کلمه بوقوع پیوستند را ملاحظه میکنیم. وظیفه ما این است که همه را آزمایش کنیم و درستی آنان را بپذیریم. امیدواریم پیروزی خداوند در قلب شما روزیروز روشن تر شود. خدا حافظ شما.